

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 21 december 2020
(OR. en)

14293/20

**Interinstitutionellt ärende:
2020/0331(CNS)**

**FISC 236
ECOFIN 1193**

FÖRSLAG

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2020) 749 final
Ärende:	Förslag till RÅDETS DIREKTIV om ändring av direktiv 2006/112/EG vad gäller att tilldela kommissionen genomförandebefogenheter för att fastställa innebörden av termer som används i vissa bestämmelser i det direktivet

För delegationerna bifogas dokument – COM(2020) 749 final.

Bilaga: COM(2020) 749 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 18.12.2020
COM(2020) 749 final

2020/0331 (CNS)

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv 2006/112/EG vad gäller att tilldela kommissionen genomförandebefogenheter för att fastställa innebörden av termer som används i vissa bestämmelser i det direktivet

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Kommissionen har för närvarande inga genomförandebefogenheter i fråga om mervärdesskattedirektivet¹. Det enda verktyg som kommissionen för närvarande har för att främja en enhetlig tillämpning av EU:s mervärdesskatteregler är en *rådgivande kommitté* som inrättats genom artikel 398 i mervärdesskattedirektivet, den s.k. *mervärdesskatteskommittén*.

Mervärdesskatteskommittén består av företrädare för medlemsstaterna och kommissionen och undersöker frågor rörande tillämpning av EU:s mervärdesskatteregler som tas upp av kommissionen eller av en medlemsstat. Eftersom mervärdesskatteskommittén är en rådgivande kommitté kan den för närvarande bara fastställa icke-bindande riktlinjer rörande tillämpningen av mervärdesskattedirektivet; bindande genomförandeåtgärder kan bara antas av rådet på grundval av ett förslag från kommissionen (se artikel 397 i mervärdesskattedirektivet).

Erfarenheten visar att sådana riktlinjer inte alltid säkerställer en enhetlig tillämpning av EU:s mervärdesskattelagstiftning. Exempelvis har mervärdesskatteskommittén nyligen misslyckats med att uppnå enhälliga riktlinjer i ett antal frågor som rör den praktiska tillämpningen av bestämmelserna i rådets direktiv (EU) 2018/1910 (det s.k. ”Quick fixes”-direktivet)². Som en följd av detta följer medlemsstaterna olika strategier i exempelvis följande frågor:

- Huruvida ett lager är en beskattningsbar persons fasta etableringsställe eller ej (om lagret som varorna transporteras till inom ramen för arrangemang för avropslager ägs eller hyrs av den beskattningsbara person som överför varorna).
- Vad som kan anses utgöra ”små förluster”, eller vilken behandling som ska ges vid sådana små förluster när det gäller arrangemang för avropslager.
- Vad som menas med ”leverantör... som försänder eller transporterar varorna, antingen själv eller genom en tredje part för dennes räkning” (artikel 36a.3 i mervärdesskattedirektivet).

Mervärdesskatteskommittén har också nyligen misslyckats med att uppnå enhälliga riktlinjer för

- hur platsen för en tjänst som utgörs av en händelse som äger rum i flera medlemsstater bör fastställas när det gäller mervärdesskatt, och
- huruvida en leverans av varor eller ett tillhandahållande av tjänster mellan ett huvudkontor för ett företag som är etablerat i en medlemsstat och en mervärdesskattegrupp i en annan medlemsstat som omfattar en filial av samma företag utgör en beskattningsbar transaktion när det gäller mervärdesskatt.

¹ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006).

² Rådets direktiv (EU) 2018/1910 av den 4 december 2018 om ändring av direktiv 2006/112/EG vad gäller harmonisering och förenkling av vissa regler i mervärdesskattesystemet för beskattning av handel mellan medlemsstaterna (EUT L 311, 7.12.2018, s. 3).

Sådana skiljaktigheter riskerar att leda till dubbelbeskattning och medför osäkerhet och merkostnader för företag, och de upphör vanligtvis först efter avsevärd tid genom ett avgörande från Europeiska unionens domstol – som ibland leder till en tolkning som tidigare inte delades av majoriteten av medlemsstaterna (till exempel vad gäller tillämpningen av regler rörande ”gemensamma utgifter”)³. Det kan till och med hända att EU-domstolens avgörande, med tanke på att det rör en konkret faktisk situation, inte skingrar alla oklarheter. Detta är vad som hände i fråga om mervärdesskattebehandling av leveranser mellan ett huvudkontor och dess filial (i samband med mervärdesskattegrupper): trots att EU-domstolens dom i målet Skandia America⁴ löste ett antal problem, kvarstår tvivel i fråga om mervärdesskattebehandling i situationer som inte exakt motsvarar omständigheterna i det fall som hänskjutits till EU-domstolen.

Mot bakgrund av ovanstående, och i enlighet med meddelandet om en handlingsplan för rättvis och enkel beskattning till stöd för återhämtningsstrategin⁵, föreslås en ändring av mervärdesskattedirektivet i syfte att inrätta en kommitté med uppgift att övervaka kommissionens antagande av genomförandeakter på vissa mervärdesskatteområden. Tre aspekter bör betonas i detta avseende:

- Först och främst skulle kommittéförfarandena endast tillämpas i samband med ett begränsat antal regler för genomförandet av de bestämmelser i mervärdesskattedirektivet för vilka det krävs en gemensam tolkning. För alla eventuella ändringar av mervärdesskattedirektivet kommer det, liksom är fallet idag, att krävas ett enhälligt godkännande av rådet.

- För det andra ligger det i både skattemyndigheters och företags intresse att antagandet av gemensamma tolkningar av bestämmelserna i mervärdesskattedirektivet underlättas, eftersom skiljaktigheter på detta område sannolikt leder till dubbelbeskattning, snedvridningar av konkurrensen och merkostnader för företag. Kommittéförfaranden är sedan länge den standardmetod som används i EU-lagstiftningen för att underlätta framväxten av sådana gemensamma tolkningar. Det är värt att notera att standardiserade kommittéförfaranden redan används på området för indirekt beskattning, nämligen i fråga om administrativt samarbete på mervärdesskatteområdet och i fråga om punktskatter.

- För det tredje behåller rådet sina genomförandebefogenheter i den mån de inte omfattas av det strikt definierade tillämpningsområdet för kommissionens befogenheter, i synnerhet i viktiga frågor som är särskilt känsliga för medlemsstaterna.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Förslaget grundas på artikel 113 i EUF-fördraget. I denna artikel föreskrivs att rådet enhälligt, i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande och efter att ha hört Europaparlamentet och

³ Domar av den 4 maj 2017, kommissionen mot Luxemburg, C-274/15, EU:C:2017:333, av den 21 september 2017, DNB Banka, C-326/15, EU:C:2017:719, av den 21 september 2017, Aviva, C-605/15, EU:C:2017:718 och av den 21 september 2017, kommissionen mot Tyskland, C-616/15, EU:C:2017:721.

⁴ EU-domstolens dom av den 17 september 2014, Skandia America, C-7/13, ECLI:EU:C:2014:2225.

⁵ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet och rådet – handlingsplan för rättvis och enkel beskattning till stöd för återhämtningsstrategin, COM(2020) 312 final, 15.7.2020.

Ekonomiska och sociala kommittén, ska anta bestämmelser om harmonisering av medlemsstaternas regler på området för indirekt beskattning.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Förslaget är förenligt med subsidiaritetsprincipen, eftersom det huvudsakliga problem som har identifierats är just medlemsstaternas icke-harmoniserade tillämpning av begrepp i mervärdesskattedirektivet, vilken i sin tur kan leda till dubbelbeskattning eller utebliven beskattning, framför allt i gränsöverskridande situationer. Medlemsstaterna kan inte ta itu med dessa problem på egen hand. Det faktum att vissa genomförandebefogenheter tilldelas kommissionen kommer att medföra en snabbare och effektivare hantering av situationer som beror på olika tolkningar och som orsakar problem för näringsidkarna. Kommissionen kommer i detta arbete att bistås av en kommitté som ska bestå av momsexperter från medlemsstaternas skattemyndigheter och som därför kommer att vara väl lämpad att hantera problemen på ett konsekvent och snabbt sätt.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen, eftersom det inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppfylla målen med fördragen, särskilt en väl fungerande inre marknad – ett mål som för närvarande hindras genom att medlemsstaterna tolkar och tillämpar mervärdesskattebegrepp på olika sätt.

- **Val av instrument**

Ett direktiv föreslås för att ändra mervärdesskattedirektivet.

3. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget får inga negativa konsekvenser för EU:s budget.

4. ÖVRIGA INSLAG

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Den roll som kommissionen, bistådd av en kommitté, föreslås ha bör inriktas på vissa områden där en enhetlig tillämpning av begreppen i EU:s mervärdesskattelagstiftning är nödvändig. Utan en sådan enhetlig tillämpning kommer problem som dubbelbeskattning eller utebliven beskattning att kvarstå.

A) Genomförandebefogenheter som tilldelas kommissionen och rådet: Ny artikel 397a i mervärdesskattedirektivet i förbindelse med den nya artikel 397 i direktivet

i) Artikel 397a.1 första stycket i förbindelse med andra stycket i den bestämmelsen och med artikel 397

I artikel 291 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt fastställs generellt att ”om enhetliga villkor för genomförande av unionens rättsligt bindande akter krävs” ska kommissionen, eller i särskilda vederbörligen motiverade fall rådet, vanligen tilldelas genomförandebefogenheter genom dessa akter. EU-domstolen har konsekvent slagit fast att de begrepp som används i mervärdesskattedirektivet är begrepp från unionslagstiftningen och

att de därför kräver en enhetlig tolkning och tillämpning – utom i de mycket få fall där definitionen av dessa begrepp enligt direktivet självt uttryckligen tillfaller medlemsstaterna⁶.

De termer i mervärdesskattedirektivet i fråga om vilka direktivet uttryckligen hänvisar till medlemsstaternas lagstiftning för fastställande av (termernas) innebörd och tillämpningsområde är mycket få. Som exempel kan nämnas begreppen ”mark för bebyggelse” och ”den mark byggnaden står på” (artikel 12), ”särskilda investeringsfonder” (artikel 135.1 g) och ”tillhandahållande av logi” (artikel 135.2 a). De flesta andra termer och begrepp som används i direktivet kräver enligt EU-domstolen en enhetlig tolkning och tillämpning som, i enlighet med vad som anges i artikel 291 i EUF-fördraget, bör fastställas genom genomförandeåtgärder.

De genomförandebefogenheter som tilldelas kommissionen omfattar endast fastställandet av innebörden av vissa bestämmelser i mervärdesskattedirektivet. Rådet behåller sina genomförandebefogenheter i de fall som ligger utanför denna befogenhet som fastställts för kommissionen. Framför allt faller alla genomförandeåtgärder som inte syftar till att definiera innebörden av de termer som avses i artikel 397a.1 första stycket under rådets behörighet. Vidare omfattas alla genomförandeåtgärder rörande bestämmelserna i avdelning I (*Syfte och tillämpningsområde*), avdelning VIII (*Skattesatser*) och avdelning XIII (*Avvikelser*) i mervärdesskattedirektivet, som alla är särskilt känsliga för medlemsstaterna, helt och hållet av rådets genomförandebefogenheter. Slutligen skulle det tillkomma medlemsstaterna att anta relevanta bestämmelser i fråga om de punkter som uttryckligen undantas från kommissionens genomförandebefogenheter i artikel 397a.1 andra stycket.

ii) Artikel 397a.1 första stycket led a, i förbindelse med andra stycket

Avdelning III i mervärdesskattedirektivet hänför sig till beskattningsbara personer. Ett antal bestämmelser i denna avdelning skulle behöva en enhetlig tolkning, eftersom mervärdesskattedirektivet inte hänvisar till medlemsstaternas nationella lagstiftning för innebörden av de termer som används där. Det rör sig exempelvis om begreppet ”tillfälligtvis” (artikel 9.2) och om begreppet ”handelsmässor och utställningar av kommersiell art” (kategori 8 i bilaga I).

Däremot bör kommissionen inte ges befogenhet att genom genomförandeakter

- på en medlemsstats vägnar utöva, eller hindra en medlemsstat från att utöva, de valmöjligheter som mervärdesskattedirektivet tilldelar medlemsstaterna när det gäller mervärdesskattegrupper (artikel 11), tillfälliga beskattningsbara personer, andra kriterier än första besittningstagande och innebörden av ”den mark byggnaden står på” (artikel 12) samt verksamheter undantagna från skatteplikt som bör behandlas som offentliga myndigheters verksamhet (artikel 13.2), eller
- fastställa en definition av ”mark för bebyggelse”, eftersom direktivet uttryckligen hänvisar till en definition i nationell lagstiftning (artikel 12.3).

iii) Artikel 397a.1 första stycket led b, i förbindelse med andra stycket

Avdelning IV i mervärdesskattedirektivet hänför sig till beskattningsbara transaktioner. Det står klart att de begrepp som används i bestämmelserna i denna avdelning måste tillämpas enhetligt: så är exempelvis fallet med begreppen ”materiella ägodelar” (artikel 14.1), ”rörelse” (artikel 17.1) och ”ankommit” (artikel 17a.4). Kommissionen bör emellertid inte ha rätt att

⁶ Se bl.a. domen av den 27 november 2003, Zita Modes, C-497/01, ECLI:EU:C:2003:644, punkterna 34 till 36.

genom genomförandeåtgärder på en medlemsstats vägnar utöva, eller hindra en medlemsstat från att utöva, de valmöjligheter som i den avdelningen tilldelas medlemsstaterna. Valmöjligheterna rör begreppet ”leverans av varor” (artikel 14.3, artikel 15.2, artiklarna 18 och 19) och begreppet ”tillhandahållande av tjänster” (artikel 26.2 och artiklarna 27 och 29).

iv) Artikel 397a.1 första stycket led c, i förbindelse med andra stycket

Avdelning V i mervärdesskattedirektivet hänför sig till platsen för beskattningsbara transaktioner. Här är behovet av en enhetlig tillämpning av bestämmelserna uppenbart, eftersom olika tolkningar av de termer som används sannolikt skulle leda till dubbelbeskattning eller utebliven beskattning. Således behöver exempelvis begreppen ”som försänts eller transporterats av leverantören eller för hans räkning” (artiklarna 32 och 33), ”sammanställningen eller installationen” (artikel 36), ”första leverantören” och ”sista kunden” (artikel 36a), ”fast egendom” (artikel 47) och ”restaurang- och cateringtjänster” (artikel 55) alla tillämpas på ett enhetligt sätt i hela unionen.

Kommissionen bör emellertid inte ges befogenhet att genom genomförandeåtgärder på en medlemsstats vägnar utöva, eller hindra en medlemsstat från att utöva, de valmöjligheter som i den avdelningen tilldelas medlemsstaterna (exempelvis valmöjligheterna rörande ”den faktiska användningen och det faktiska utnyttjandet” när det gäller platsen för tillhandahållandet av vissa tjänster).

v) Artikel 397a.1 första stycket led d, i förbindelse med andra stycket

Avdelning VI handlar om beskattningsgrundande händelse och mervärdesskattens utkrävbarhet. De begrepp som används i bestämmelserna i denna avdelning behöver tillämpas enhetligt: det rör sig exempelvis om begreppen ”successiva avräkningar”, ”successiva betalningar” och ”leveranser av varor som pågår kontinuerligt” (artikel 64) samt om begreppen ”förskottsbetalning” och ”mottagning av betalning” (artikel 65). Kommissionen bör emellertid inte ges befogenhet att på en medlemsstats vägnar utöva, eller hindra en medlemsstat från att utöva, den valmöjlighet som finns rörande mervärdesskattens utkrävbarhet för leveranser av varor som pågår kontinuerligt (artikel 64.2 tredje stycket). Detsamma gäller de avvikelser som medlemsstaterna har rätt till när det gäller mervärdesskattens utkrävbarhet för vissa transaktioner eller vissa kategorier av beskattningsbara personer (artikel 66).

(vi) Artikel 397a.1 första stycket led e, i förbindelse med andra stycket

Avdelning VII i mervärdesskattedirektivet hänför sig till beskattningsunderlag. De begrepp som används i bestämmelserna i denna avdelning behöver tillämpas enhetligt: det rör sig exempelvis om begreppen ”försäljningsled”, ”inköpspris” och ”självkostnadspris” (artikel 72); ”ersättning” och ”subventioner som är direkt kopplade till priset på transaktionerna” (artikel 73); ”skatter, tullar, avgifter och övriga pålagor” och ”bikostnader” (artikel 78) samt ”prisreduktioner och rabatter” (artikel 79). Kommissionen bör emellertid inte ges befogenhet att genom genomförandeåtgärder på en medlemsstats vägnar utöva, eller hindra en medlemsstat från att utöva, de valmöjligheter som i den avdelningen tilldelas medlemsstaterna. Kommissionen ges inte heller befogenhet att fastställa villkor och regler rörande ändring av beskattningsunderlaget (artikel 90.1) eller växelkursen (artikel 91.2).

vii) Artikel 397a.1 första stycket led f, i förbindelse med andra stycket

Avdelning IX i mervärdesskattedirektivet hänför sig till undantag från skatteplikt. Kommissionen bör inte ges befogenhet att genom genomförandeåtgärder

- fastställa de definitioner, erkännanden och godkännanden som i artikel 132.1 tillerkänns medlemsstaterna (t.ex. definitionen av ”medicinska eller paramedicinska yrkesutövare” i artikel 132.1 c eller erkännandet av ett organ såsom varande ”av social karaktär” i artikel 132.1 g),
- definiera begreppet ”särskilda investeringsfonder” (artikel 135.1 g) och fastställa villkor och begränsningar för undantag rörande vadslagning, lotterier och andra former av hasardspel (artikel 135.1 i),
- fastställa begränsningar för undantag rörande vissa transaktioner som behandlas som export, vilka direktivet tillerkänner medlemsstaterna (artikel 151).

Kommissionen kommer dessutom inte att ges befogenhet att på en medlemsstats vägnar utöva, eller hindra en medlemsstat från att utöva, någon av de valmöjligheter som i den avdelningen tilldelas medlemsstaterna. Som exempel kan nämnas valmöjligheterna rörande undantagen för idrott och kulturella tjänster (artikel 133 andra stycket), och begränsningar av tillämpningsområdet för undantaget rörande utarrendering och uthyrning av fast egendom (artikel 135.2 andra stycket) och rätten till valfrihet för beskattning (artikel 137) eller beslutet att tillämpa något av undantagen för transaktioner i samband med internationella varutransporter (kapitel 10 i denna avdelning).

viii) Artikel 397a.1 första stycket led g, i förbindelse med andra stycket

Avdelning X i mervärdesskattedirektivet hänför sig till avdrag. Kommissionen bör inte ges befogenhet att på en medlemsstats vägnar utöva, eller hindra en medlemsstat från att utöva, de valmöjligheter som i den avdelningen tilldelas medlemsstaterna. Det rör sig exempelvis om valmöjligheterna rörande proportionellt avdrag (artikel 173.2), begränsning av avdragsrätten (i artiklarna 176 och 177) och de regler som styr utövandet av avdragsrätten (i artiklarna 180 och 181).

ix) Artikel 397a.1 första stycket led h, i förbindelse med andra stycket

Avdelning XI och bilaga VI i mervärdesskattedirektivet hänför sig till skyldigheter. Kommissionen skulle till exempel ges befogenhet att genom genomförandeåtgärder fastställa begreppet ”medverkan” (artikel 192a), begreppen ”bygg tjänster” och ”rivningstjänster” (artikel 199) och begreppet ”skatterepresentant” (artikel 204). Kommissionen skulle däremot inte ha rätt att på en medlemsstats vägnar utöva, eller hindra en medlemsstat från att utöva, valmöjligheterna i dessa bestämmelser, närmare bestämt möjligheten att tillämpa omvänd betalningsskyldighet (artiklarna 194 och 199) eller möjligheten att tillåta den beskattningsbara personen att utse en skatterepresentant. Vidare skulle kommissionen inte ges befogenhet att definiera ”skatteregistreringsnumret” (artikel 239), eftersom fastställandet av denna definition enligt mervärdesskattedirektivet direkt tillerkänns medlemsstaterna.

x) Artikel 397a.1 första stycket led i, i förbindelse med andra stycket

Avdelning XII i mervärdesskattedirektivet hänför sig till särskilda ordningar. Kommissionen bör inte ges befogenhet att på en medlemsstats vägnar utöva, eller hindra en medlemsstat från att utöva, de valmöjligheter som i den avdelningen tilldelas medlemsstaterna, närmare bestämt i artiklarna 281, 284, 285, 286, 287, 296, 301, 303, 318, 326, 330, 333, 342, 344, 349, 352, 366, 367, 369d, 369h och 369i. Kommissionen bör inte heller ges befogenhet att fastställa de förfaranden för avdrag eller återbetalning av mervärdesskatt som tillerkänns medlemsstaterna i artikel 303 när det gäller den särskilda ordningen för jordbrukare. Vidare bör kommissionen inte ges befogenhet att fastställa de regler som avses i samband med utövandet av

valmöjligheterna i artiklarna 316 och 324 när det gäller de särskilda ordningarna för beskattningsbara återförsäljare.

xi) Artikel 397a.1 tredje stycket

I enlighet med artikel 291.3 i EUF-fördraget ska ”Europaparlamentet och rådet, genom förordningar i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, i förväg fastställa allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter”. Det har Europaparlamentet och rådet gjort genom den kommittéförfarandeförordning som antogs i februari 2011⁷.

Även om det i princip vore juridiskt möjligt för lagstiftaren att tilldela kommissionen genomförandebefogenheter utan att kräva någon kontroll från medlemsstaternas sida⁸, är detta inte det alternativ som valts i förslaget. Tvärtom upprättas en kontrollmekanism som tillerkänns en kommitté. Det innebär att kommissionen vid utövandet av sina genomförandebefogenheter inte kan agera på egen hand, eftersom utövandet alltid kräver ett positivt yttrande från kommittén. Kommittéförfarandeförordningens regler om granskningsförfarandet kommer att vara tillämpliga i detta avseende.

xii) Artikel 397a.2

De regler som antagits av rådet och som för närvarande förekommer i genomförandeförordningen avseende mervärdesskatt fortsätter att vara i kraft trots att kommissionen tilldelas vissa genomförandebefogenheter. Detta hindrar inte att kommissionen, med bistånd av en kommitté, i framtiden kommer att kunna anta regler – inom det tillämpningsområde som fastställs för dess befogenhet – som skulle kunna ha samma tillämpningsområde som de nuvarande bestämmelserna i genomförandeförordningen avseende mervärdesskatt, i vilket fall dessa måste strykas av rådet.

B| Den nya kommittén: Artikel 398a i mervärdesskattedirektivet

Att kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter genom detta förslag innebär på intet sätt att medlemsstaterna inte kan kontrollera kommissionens utövande av dessa befogenheter. De regler och allmänna principer som rör medlemsstaternas mekanismer för kontroll av kommissionens utövande av genomförandebefogenheter fastställs i sekundärlagstiftningen, dvs. i kommittéförfarandeförordningen. På beskattningsområdet säkerställer det ”granskningsförfarande” som fastställs i artikel 5 i kommittéförfarandeförordningen (det finns ingen möjlighet att på skatteområdet tillämpa det ”rådgivande förfarande” som avses i artikel 4) att kommissionen inte kan göra någonting utan att medlemsstaterna godkänner det i den nya kommittén. Endast om kommittén avger ett positivt yttrande har kommissionen rätt att anta en genomförandeåtgärd; om kommittén yttrar sig negativt eller inte avger något yttrande får kommissionen inte befogenhet att anta genomförandeakten i fråga.

Bestämmelserna om kommitténs sammansättning och ordförande fastställs direkt i artikel 3 i kommittéförfarandeförordningen. Mervärdesskattekommittén kommer fortsatt att vara det organ som ansvarar för att granska de samråd som föreskrivs i mervärdesskattedirektivet. Hänvisningar till sådana samråd görs i artiklarna 11, 27, 102, 155, 164, 167, 177, 191, 238,

⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter, EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

⁸ Se skäl 6 och artikel 1 i kommittéförfarandeförordningen.

281, 318 och 352. Mervärdesskattekommittén bör också ha möjlighet att undersöka andra frågor som rör tillämpningen av unionens bestämmelser rörande mervärdesskatt, men kommer på dessa områden endast att ges befogenhet att utfärda icke-bindande riktlinjer, vilket även är fallet idag.

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv 2006/112/EG vad gäller att tilldela kommissionen genomförandebefogenheter för att fastställa innebörden av termer som används i vissa bestämmelser i det direktivet

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 113, med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten, med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁹, med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹⁰, i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och av följande skäl:

- (1) För att säkerställa en enhetlig tillämpning av unionens lagstiftning och iakttta jämlikhetsprincipen är det nödvändigt att de termer som används i vissa bestämmelser i rådets direktiv 2006/112/EG¹¹ och vars innebörd och tillämpningsområde inte tydligt kan fastställas av medlemsstaterna, tolkas på ett enhetligt sätt i hela unionen.
- (2) Om de termer som används i direktiv 2006/112/EG tolkas på olika sätt leder detta sannolikt till dubbelbeskattning, rättsosäkerhet, merkostnader för företag och snedvridning av konkurrensen. En enhetlig tolkning av dessa termer på unionsnivå är också nödvändig för att underlätta skatteförvaltningarna och företagens tillämpning av direktiv 2006/112/EG.
- (3) I artikel 291 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt fastställs att om enhetliga villkor för genomförande av unionens rättsligt bindande akter krävs, ska kommissionen eller, i särskilda vederbörligen motiverade fall, rådet tilldelas genomförandebefogenheter genom dessa akter.
- (4) För att göra beslutsprocessen på mervärdesskatteområdet effektivare och bidra till en mer enhetlig tillämpning av unionens mervärdesskattelagstiftning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att fastställa innebörden av vissa termer som används i direktiv 2006/112/EG.
- (5) De genomförandebefogenheter som tilldelas kommissionen bör inte undergräva det utrymme för skönsässig bedömning som medlemsstaterna har när de antar nationella lagstiftningsåtgärder som är nödvändiga för att genomföra vissa av bestämmelserna i

⁹ EUT C , , s. .

¹⁰ EUT C , , s. .

¹¹ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1).

direktiv 2006/112/EG. Det är därför nödvändigt att tydligt fastställa tillämpningsområdet för kommissionens genomförandebefogenheter.

- (6) I särskilda vederbörligen motiverade fall, när det gäller viktiga frågor som är särskilt känsliga för medlemsstaterna, bör genomförandebefogenheterna tilldelas rådet. Detta gäller framför allt genomförandeåtgärder som kan bli nödvändiga i fråga om bestämmelserna i avdelning I (*Syfte och tillämpningsområde*), avdelning VIII (*Skattesatser*) och avdelning XIII (*Avvikelser*) i mervärdesskattedirektivet.
- (7) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av de relevanta bestämmelserna i direktiv 2006/112/EG bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att fastställa innebörden av de termer som används i vissa bestämmelser i det direktivet. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011¹².
- (8) Eftersom syftet med detta direktiv, nämligen en mer enhetlig tillämpning av unionens mervärdesskattedirektiv, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare kan uppnås bättre på unionsnivå, får unionen anta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (9) Direktiv 2006/112/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 2006/112/EG ska ändras på följande sätt:

- (1) Artikel 397 ska ersättas med följande:

”Artikel 397

Rådet får enhälligt, på förslag av kommissionen, anta

- a) alla åtgärder som är nödvändiga för att genomföra bestämmelserna i avdelningarna I, VIII och XIII i detta direktiv och i bilagorna III, IV, V och X till detta direktiv,
- b) alla åtgärder som är nödvändiga för att genomföra bestämmelserna i de avdelningar och bilagor till detta direktiv som inte nämns i led a, i den mån dessa åtgärder inte innebär att innebörden av de termer som används i dem fastställs.

- (2) I avdelning XIV kapitel 1 ska följande artikel införas som artikel 397a:

”Artikel 397a

1. Kommissionen får genom genomförandeakter fastställa innebörden av de termer som används i följande bestämmelser:

- (a) När det gäller beskattningsbara personer, bestämmelserna i avdelning III och bilaga I.
- (b) När det gäller beskattningsbara transaktioner, bestämmelserna i avdelning IV.

¹² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (c) När det gäller platsen för beskattningsbara transaktioner, bestämmelserna i avdelning V och bilaga II.
- (d) När det gäller beskattningsgrundande händelse och mervärdesskattens utkrävbarhet, bestämmelserna i avdelning VI.
- (e) När det gäller beskattningsunderlag, bestämmelserna i avdelning VII.
- (f) När det gäller undantag från skatteplikt, bestämmelserna i avdelning IX.
- (g) När det gäller avdrag, bestämmelserna i avdelning X.
- (h) När det gäller skyldigheter för beskattningsbara personer och för vissa icke beskattningsbara personer, bestämmelserna i avdelning XI och bilaga VI.
- (i) När det gäller särskilda ordningar, bestämmelserna i avdelning XII och bilagorna VI, VIII och IX.

Första stycket ska inte tillämpas på följande bestämmelser:

- (a) Bestämmelser som ger medlemsstaterna en valmöjlighet, i den mån som beslutet att utöva denna valmöjlighet berörs.
- (b) Bestämmelser som innehåller en uttrycklig hänvisning till termer som ska definieras av medlemsstaterna, i den mån som definitionen av innebörden av dessa termer berörs.
- (c) Bestämmelser där villkor, förfaranden och regler ska fastställas av medlemsstaterna, i den mån dessa villkor, förfaranden och regler berörs.
- (d) Bestämmelser om förfaranden för erkännanden och godkännanden som ska beviljas av medlemsstaterna, i den mån dessa förfaranden berörs.
- (e) Bestämmelserna om skatteregistreringsnummer i artikel 239.

De genomförandeakter som nämns i första stycket ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 398a.2.

2. Om de bestämmelser i kommissionens genomförandeakter som antas i enlighet med punkt 1 i denna artikel har samma tillämpningsområde som bestämmelserna i de genomförandeåtgärder som antas av rådet i enlighet med artikel 397 i detta direktiv, ändrat genom rådets direktiv (EU) 2020/285*, ska rådet stryka de relevanta bestämmelserna i sina genomförandeåtgärder.

* Rådets direktiv (EU) 2020/285 av den 18 februari 2020 om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt vad gäller den särskilda ordningen för små företag och förordning (EU) nr 904/2010 vad gäller det administrativa samarbetet och utbyte av information för kontrollen av att den särskilda ordningen för små företag tillämpas på ett korrekt sätt (EUT L 62, 2.3.2020, s. 13).

- (3) I avdelning XIV ska rubriken till kapitel 2 ersättas med följande:

”KAPITEL 2

Kommittéer”.

(4) I avdelning XIV kapitel 2 ska följande artikel införas som artikel 398a:

”Artikel 398a

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas. ”

Artikel 2

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 3

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*